

Slunko svieťi a dižd' pada

♩ = 118

Slun-ko svie-t'i a dižd' pa-da v hl - bo - kej do - ři - - ňe,

Dm A⁷ Dm A⁷ Dm

po-vedz že mi, mi - la mo-ja, či me řu - biš, či řie.

G⁷ C⁷ F Dm

A ja bi ci po - ve - da - la, ti bi si me skla - mal,

Dm C⁷ Dm A⁷

ňe - da - l'e - ko sa vo - jač - ki, ti bi si me na - hal.

Dm A⁷ Dm A⁷ Dm

2. Nenahal ja, mila moja, nenahal ja tebe,
poza huri, poza lesi, pridzem ja ku cebe,
[:poza huri, poza l'esi, po tej uzkej cesce,
moj koňik si nožku zlamal, ked som išol ku ſtevesce.:]

3. Ešče ti ja, moja mila, naučeňie davam,
že bi ši še vojačkami oklamat ſedala,
[:bo tot vojak on bojuje, von v Boha neveri,
l'en ſe kľeje a priſaha, o dušu nestoji.:]